

D A G B L A D P R O V I N C I E B R A B A N D

D I N G S D A G

den 1 November.

den 28 October, 1814. Het arrest van de Regtbank zitting houdende alhier, en dato heden en vacerende als Kamer van Appel, is het Vonnis door de Regtbank zitting houdende te Breda op den 15 September jl. in het eerste ressort gewezen contra Johannes Kanters, van beroep Timmerman, wonende op de Zwiluw, beconfirmeerd, en dien ten gevolge de voormelde Johannes Kanters, terzake van verwonding met een mes, welke lechter geene ziekte ofte ongeschiktheid tot den arbeid gedurende meer dan twintig dagen veroorzaakt had, gecondemneerd tot eene gevangenis voor den tijd van twee jaren, en in de kosten ook in Appel gevallen.

den 27 October. Hare Koninklijke Hoogheden de Mevrouw Douairiere van Oranje Nassau en Mevrouw Douairiere van Brunswijk hebben, sedert eenige dagen, het Paviljoen van Haarlem verlaten en hunnen intrek op het Paleis in het Bosch genomen, alwaar naar men verneemt, Meestdazelfven zoo lang hun verblijf zullen houden, tot dat de koninklijke hofhouding hier te Landen, en de koninklijke hofhouding het welk thans in gaeedheid gebragt wordt, zullen kunnen betrekken.

den 26 October. Het voorlezen Zondag leverde deze Stad, ingevolge het besluit wegens het vieren der Zonen Feestdagen, een schouwspel op van rust en stilte, waarvan men sedert twintig jaren wan verdrukking en rampen de gewoonte verliesen had. — Echter, zegt één der dagbladen het volgende: „Het schijnt, dat men het besluit van den Souvereinen Vorst over het houden der Zonen Feestdagen kwalijk verstaan heeft of kwalijk heeft willen verstaan, om dat men niet heeft begrepen, dat bij vele personen verwekt, van welke eenigen uit on-verstand, anderen uit kwade trouw gelooven of doen gelooven, dat het niet meer geoorloofd is te verkoopen of te verhuuren, en dat men niet behoort te lezen, om dezen valschen indruk te doen verdwijnen, en die hersenschimmige vrees uit den weg te ruimen, welke eenige bijzondere personen belang hebben in de onderhouden. Laten wij eenige artikels van het besluit overlezen, dat niet anders is, dan voor die geenen, welke sedert twintig jaren geboren zijn, en zien, in hoe verre zij afschadelijk zijn, als men wil voorgeven.

„Het eerste artikel, hetwelk verbiedt op Zonen Feestdagen de Kerk geheiligde Feestdagen te werken, behalven in geval van volstrekte noodzaakelijkheid, komt overeen met de watten van alle de Staten des Christendoms, en is altijd te Brussel onderhouden, zelfs ten tijde dat men gedwongen was de Décades te houden, en niet alleen beklaagde men zich niet over het houden van den Zondag, maar zelfs liet het meeren-deels der werkbaaren kerkelijke werklieden niet toe te werken op Feestdagen, en schied die door de Kerk afgeschied waren, om te werken op Feestdagen.

„Het tweede artikel, hetwelk verbiedt op Zonen Feestdagen den verkoop van Groenten enz. is verboden langs de straten. Dus kan men dezelfven, zoo als vroeger, in de Groentewinkels verkrijgen.

„Het derde artikel, hetwelk verbiedt het open weuren te verkoopen; zij kunnen de kerkelijke goederen slijten.

„Een groot aantal Herbergiers heeft het artikel, dat hen raakt, verkeerd begrepen, door hunne herbergen den gantschen dag gesloten te houden. Het vierde artikel zegt: De deuren der Tappertijen enz. zullen gesloten zijn; gedurende den aan den Godedienst van de Kerk, waarin zij gelegen zijn, gewijden tijd, dat gedurende den tijd der Missen, der Veepers en van het Lof van hünne Parochies, die kunnen bidden die deuren der Tappertijen, zoo als op de andere dagen,

geopend zijn, en behoeven dezelfven alleen in die uren gesloten te worden.

„Art. 4. Geene openbare vermaaklijkheden mogen ge-durende den tijd van de Parochiale diensten plaats hebben. Dit toek zal niemand hinderen, dewijl op dien tijd zeer zelden vermaaklijkheden gebruikelijk zijn.

„Dit zal geneg zijn om die geenen, welke den zin van het besluit niet wel begrepen hebben, op den reg-ten weg te helpen. Dit besluit zal, behalven deszelfs zedelijk doel, ten minste aan den Zondag eene gedaante geven, die men sinds lang vergeten was.

„De Besluiten van de vorige Souvereinen van België geboden het onderhouden der Zonen op vele gestren-gere straffen dan die thans bepaald zijn.

„Niet tegenstaande de verzekering van verscheide dagbladen aangaande het verplaatzen van de pruis-sche tollinie naar den rechter oever van de Maas, houdt men het voor waarschijnlijk dat de zaken in de gou-vernementen van den Middelen en Neder Rijn, in ha-ren tegenwoordigen toestand zullen blijven tot dat op het kongres over het lot der Landen, hetwelk nog niet voor zeker bepaald is, de Pruisische zijde zal wezen. Frankrijk poogt de Pruisische Mogendheid van zijne grenzen te verwijderen, en had aan die zijde liever, zoo als voorheen, de Keurvorstendommen van Mentz en Trier tot naburen, doch het zal te bezien staan of dal verbondene Vorsten de rust van Duitschland door het terug keeren tot den voormaligen stand van zaken, genoegzaam verzekerd achten. Wat aangaat de pro-vintken Luxemburg, Limburg, Oostrijks Gelder, Luik, Shavelot en Malmesij daeronder begrepen, men meent hier te zamen nog altyd eenige zaken te hebben om te kunnen hoop, dat deze Landen niet van België zullen afgescheiden worden, doch ook een deel zullen uitmaken van dien Staat, met welk de va-

den 24 October. Van Antwerpen vernemen wij, dat het Amerikaansch fregat the Neptune heden of morgen van daar naar Brest onderweg moet gaan, om, in alle gevallen, in haarsgemelde haven op de Amerikaansche legatie te blijven wachten. Deze omstandigheid, waarbij nog komt dat uit het hotel, door gezegde legatie alhier bewaard, een gedeelte der meubelen en andere godde-ren naar boord van bovengemeld fregat gezonden is, had tot velerlei gissingen, natuurlijk onjuustig voor de alhier hangende vredes onderhandelingen tusschen Engeland en Amerika, aanleiding gegeven. Wij kunnen echter verzekeren, dat er tot heden geene de minste vrees voor de afbreking der vredes onderhandelingen is, en, dat, integendeel, voortdurend de beste ver-standhouding tusschen de onderhandelaars der beide natien blijft bestaan. De Amerikaansche gezanten, van hun uitstapje naar Brussel en andere onzer voornamste steden teruggekeerd, zijn op eenen maaltijd genoodigd geworden, dien de ministers van Engeland overmorgen in hun hotel geven zullen.

den 24 October. Den 20 dezer is nabij Parijs een Spiegelgevecht ge-houden door de troepen der eerste militaire divisie. Het eene korps werd gekommandeerd door den hertog van Angoulême en het ander door den hertog van Berry. Mevrouw de Hertoginne van Angoulême heeft dit gevecht bijgewoond, als mede de Hertogin van Orleans. Lord Wellington begaf zich mede in burger klederen in de vlakten en volgde de bewegingen der beide legers. Intusschen is dit spiegel gevecht niet zonder ongeluk-ken afgevoerd en men verzekert zelfs dat er 40 perso-nen bij gekwetst zouden zijn, zoo wel militairen als in-woners die zich wat verre gewaagd hadden. Ook ont-stand er bij het nemen van eene der posities eene aan-

merkelijke verwarring, alzo sommige soldaten het te hevig opnemen en het spel weldra in ernst zouden hebben kunnen doen verkoren. Het schijnt echter dat de bewegingen niet zoo bijzonder juist werden uitgevoerd als de dagbladen wel voorgeven.

— Bij eene ordonnantie van den 15den is het algemeen Bestuur der Eerdiensden, op gelijken voet als de overige algemeene Besturen, van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken gescheiden, en zal, onder opzigt van den Minister Secretaris van Staat der Binnenlandsche Zaken, uitgeoefend worden door den heer Baron Jourdan.

— De kamer der Gedeputeerden is eenige dagen geleden opentlijk vergaderd geweest, bij gelegendheid dat de heer Bedoc een rapport uitbrengt omtrent de voorgestelde wet nopens de teruggave van de goederen der geëmigreerden, welke nog overkocht zijn. Bij deze gelegenheid heeft de heer Bedoc den minister Ferrand beschuldigd van in deszelfs redevoering bij gelegendheid van het voorstellen dier wet te zijn afgeweken van die gevoelens, welk de Koning zelve in deze wet doet doorstralen, door alleen bij uitsluiting van de diensten te spreken, welke de geëmigreerden aan het vaderland bewezen hebben, met hem te vragen of diegenen, welke hun bloed in dienst van het vaderland gestort hebben, welke moeds genoeg gehad hebben om door de edelmoedigste pogingen den voortgang van 't kwaad te stuiten, welke ten koste van hunne vrijheid de grondbeginselen van billijkheid hebben verdedigd, welke door hunne talenten geacht en geeerd naar de gevangnissen en van daar naar de moordschavotten zijn gesleept, niet hetzelfde belang inboezemen, en op de vaderlijke zorg des Konings aanspraak hebben als diegenen, welke, ook om de billijkste redenen, het vaderland ontweken zijn. Vervolgens heeft de spreker nog een gezegde van den heer Ferrand opgemerkt, waaruit men zoude kunnen opmaken, als of Z. M. voornemens zoude zijn de uitgewekenen in 't vervolg nog meerder voordeelen toe te voegen, zoo dra de verbeterde staat der geldmiddelen zulks mogt toelaten. Dezelve heeft bij die gelegendheid gezegd dat indien zulks geschiedde, het uit de openbare kassen zoude moeten komen en dat deze nimmer dan ten dienste van den Staat mogten dienen. De spreker stelde alzoo verschillende veranderingen voor, welke men in de wet zoude kunnen maken, onder anderen van het woord teruggave van onverkochte goederen in gift van onverkochte goederen enz. Eerstdaags zullen de discussie betrekkelijk deze wet een aanvang nemen. Hoewel de meeste gedeputeerden voor dezelve schijnen te zijn, heeft echter de heer Bedoc, ten opzichte van zijn gevoelen aangaande de voornoemde redevoering van den heer Ferrand veel goedkeuring gevonden, schoon hij ook door anderen zeer wordt gelaakt, en bijzonder in een der dagbladen van heden, waarin hij openlijk van revolutionaire beginsels wordt beschuldigd.

— Men heeft sedert eenigen tijd opgemerkt dat vele leden van de kamer der gedeputeerden op de eene of andere wijze door de regering zijn onderscheiden geworden, het zij met dezelve in den adelstand te verheffen, het zij met hen tot leden van het legioen van eer of tot ridders van St. Louis te benoemen.

— Eergisteren bedekte eene outelbare meenigte het Parapet van de Pont-Royal en de twee Kaaijen van de Seine tot aan de Pont Louis XVI. Een groot gedeelte van het Hof stond voor de ramen van het Kasteel der Tuileries, en de Koning verscheen zelfs eenige malen voor een der vensters, om de proefneming te zien van een Werktuig, waarmede de Heer Malleville onder water blijven en werken kan, zonder gemeenschap met de buitenlucht.

Ten twee uren begaf zich deze Werktuigkunde in zijne Machine, zijnde een Klok van een ovalen vorm, omtrend vijf voeten hoog en drie voeten middellijns, waarin hij dus gebogen zitten moest. Hij daalde onder water, door middel van omtrend 1600 ponden gewigt, en bleef 32 minuten onder, van tijd tot tijd twee Zwanen, welke hij met zich genomen had, naar boven latende, en telkens teekens gevende dat hij zich wel bevond. Daarna weder gedaald zijnde, doorliep hij drievierde van den afstand tusschen de beide bruggen, hetwelk 24 minuten duurde. Toen hij weder boven kwam, verzekerde hij volmaakt een Schuit gezien te hebben, die eenigen tijd geleden gezonken was. Hij scheen zeer vermoeid door de ongemaklike en gedwonge houding, waarin hij zich zoo lang bevonden had. De proefneming werd door de menigte zeer toegelicht.

— Onze nieuwspapieren deelen geene nadere berigten van de onlusten in Spanje mede, dan voor zoo verre

zij daarvan in de hof-courant van Madrid melding gemaakt vinden. Volgens dit laatste blad zouden de oproerigheid van Mina en zijnen aanslag op Pampelune niet veel te beduiden hebben, en die bevelhebber met weinige aanhangers voortvlugtig zijn. Waar hij zich ophoudt en werwaards hij gevlugt is, geeft men in gezegde hof-courant op, niet te weten, (nadere berigten verzekeren echter dat het hem gelukt is, naar Frankrijk te vlugten, en zich thans te Pau bevindt.) Hoe weinig ondertusschen te rekenen is op het geen ons dat officieel blad mededeelt, blijkt onder anderen daaruit, dat in een der laatste nummers van hetzelfde gezegd wordt: „ Wij weten niets van Kadix, dat is, wij hebben geenerlei belangrijke of buitengewone tijding van die stad.” En ondertusschen is het maar al te zeker, dat in die stad thans, even als in Gibraltar, eene allergevaarlijkste besmetting is uitgebarsten, waar van de zaden er sedert lang gesmeuld moeten hebben, daar de Engelschen zich verzekerd houden, dat van daar de besmetting van Gibraltar is medegedeeld.

— Het officieel dagblad de *Moniteur*, maakt op de verklaring in de Duitsche en Fransche talen, den 8 October door de gevolmagtigden te Weenen gedaan, (*Zie ons vorig Nummer*) de volgende aanmerkingen:

„ Deze declaratie, welke redenen opgeeft voor het uitstellen der opening van het Congres te Weenen, is de eerste waarborg voor den geest van wysheid, welke de werkzaamheden der vergaderde gevolmagtigden besturen zal. Het is, inderdaad, door de rijpheid der raadgevingen, het is in de rust der driften, dat de beschermende magt der bij het tractaat van Parijs ingeroepene en erkende grondbeginselen van het algemeen recht herboren moet worden.

„ Dus zal de billijke verwagting der tijdgenoten vervuld en de aanstaande onderhandelingen, met een uitslag bekroond worden, die overeenkomt met alles, wat het recht der Volkeren en de algemeene Wet van rechtvaardigheid, aan de Natien onderling voorschrijven.

„ Op het tijdstip dat groote Mogendheden zich verbonden hebben, om, in de wederzijdsche betrekkingen der Staten, den eerbied voor de eigendommen en de veiligheid der troonen te herstellen, kan men niet dan staatkundige handelingen verwagten, welke met dit billijk karakter bekleed zijn zullen.

„ Reeds neemt Europa dit gelukkig voorteken aan, en Frankrijk, het geen niet najverig is op een der voordeelen, waarop andere Staten met reden hopen mogen, haakt alleen naar het herstel van een juist evenwigt. In zich zelve alle de beginsels van magt en welvaart bezittende, zoekt het dezelve niet buiten zijne grenspalen; het leent het oor aan gene inblazingen, om stelsels van eenvoudige overeenkomst op te rigten; en de rol hernemende, die aan hetzelfde eertijds de achting en erkenning der volkeren verzekerde, streeft het naar geen anderen naam, dan dien, welks waarborgen op de vereeniging van magt met gemagtigheid en de rechtvaardigheid rusten; het wil weder den steun des zwakken, den verdediger des onderdrukten worden.

„ In deze gesteldheid heeft Frankrijk medegewerkt tot de noodige schikkingen, om der algemeene Vrede te bevestigen; en de Souvereinen, die zoo edel deze beginsels geproclameerd hebben, zullen met hetzelfde dat duurzame verbond voltrekken, dat de rust der wereld verzekeren moet.”

— Een onzer dagbladen van heden vaart weder hevig uit om de vergrooting van grondgebied, welke het koningrijk Pruissen zoude verkrijgen, volgens een Augsburger nieuwspapier, hetwelk verzekert dat deze monarchie 15 à 16. millioenen inwoners zoude bekomen. „ Deze Mogendheid moet dan wel eene zeer aanmerkelijke vermeerdering van grondgebied verkrijgen, „ daar hare bevolking tweemaal zoo groot zoude zijn „ als in 1806. Alle de Mogendheden, welke den oorlog tegen Buonaparte ondernamen, ten einde deszelfs onbegrensde eersucht te beteugelen, hebben „ verklaard dat zij de wapenen opvattenden zonder „ eenig persoonlijk belang. Pruissen zoude dus van „ den geest dezer verklaring afwijken door zijne magt „ op eens te verdubbelen.”

K E R K E L I J K E S T A A T.

ROME, den 10 October.

Over een der punten met welke de Heilige Vader zich in zijne Allocutie van den 27 September II., als zoo vele blijken der herstelling van Kerk en Godsdienst heeft geluk gewenscht, de weder oprigting der Vrouwen Kloosters, is heden, in naam van den Kardinaal Secretaris van Staat, voor zoo verre de Kerkelijke Staten betreft, eene Bekendmaking uitgevaardigd. In dezelve wordt aangeken-

digd, dat door de wegen der daartoe benoemde Congregatie, reeds een deel der Kloosters in de Landen van den Heiligen Stoel in staat gesteld is, om als voren de Geestelijke Dochters te ontfangen; elke Zusterschap zal niet minder dan twaalf Leden mogen bevatten, dan onder niet begrepen de Leke Zusters, enz. Voorts worden ook in andere Landen de Bisschoppen en Wezeldijke Bestuurders aangemaand, om tot het zelve einde mede te werken.

S P A N J E.

Madrid, den 1 October.

Een conrier van het Hof van Rome aan den Nuntius is gisteren hier aangekomen, en heeft het uitwoord gebragt van Zijne Heilichheid op 't verzoek door Zijne Katholieke Majesteit gedaan, om den Prins de la Paz nittelveren, ten einde hem in Spanje te doen ontsien. De Heilige Vader deelt de briefwisseling mede, die hij hieromtrent met den Koning Karel IV heeft gehouden, welke zich tegen dezen maatregel verzekerert heeft. Zijne Heilichheid verhaalt dus aan Zijne Katholieke Majesteit, dat alles wat hij doen kan is, den Prins naar Pesaro te verbannen, en hem aldaar op gezigt te bewaren.

Dezelve depeche kondigt aan dat Koning Karel en de Koningin Besloten hebben te Ramon te blijven. Bijgevolg verzocht de Heilige Vader stellig dat er in het onderhoud der Koninklijke Familie voorzien wordt.

Het besluit is genomen tot verhuizing van den infant Don Francisco tot het Katholischchap.

Mgr. de Nuntius heeft deze depeche omstreeks 2 uren na den middag ontvangen, en heeft zich dadelijk Hofwaards begeven, om dezelve aan Z. M. mede te deelen.

— Omtrent het in hechtenis nemen van den Generaal Alava (wat reeds van elders bekend is) komen het navolgende melden: die Generaal, die in de afgelopen oorlog Lord Wellington tot Afdeeling-Kamp stonde, en sedert tot Ambassadeur van Spanje naar Holland benoemd was, is in deze Hoofdplaats gearresteerd op het oogenblik toen hij van zijne vrienden afscheid nam, om zich naar de plaats zijner bestemming te begeven. Men verwaait hem, reeds lang geleiden, de Constitutie der Cortes te Vittoria te hebben doen afkondigen. Deze schuld moet hij met vele andere Generaals gemeen hebben, want de Constitutie is in der tijd in alle Spaansche Provinciën geproclameerd. Misschien steekt er ook wat eenige Vrijmetselarij in de zaak van den heer Alava.

D U I T S C H L A N D.

Frankfort, den 23 October.

Het verhoor der soevereinen te Wenen schijnt aan korten duur te zullen zijn dan men wel gedacht had. Heden is het reeds de Koning van Beieren in München zijn terugkeer, en met het einde dezer maand verwacht men, dat ook de Keizer van Rusland en de Koning van Pruisen. Wenen verlaten zullen, de eerste om over München, Carlsruhe, Dresden en Berlin naar Petersbdrig terug te keeren, en de andere om direct naar zijne hoofdstad, Berlin, de reis aan te nemen, ten einde zich aldaar 8 a 10 dagen voor de aankomst van Keizer Alexander te bevinden. Men wil, dat de reis van Keizer Alexander naar Carlsruhe een dubbel oogmerk heeft, namelijk het nemen van afscheid van zijne familie, en het aannemen der voogdschap over zijnen neef den oudsten zoon des vorigen Konings van Zweden.

Ook men spreekt men veel van de nota, die dezer door den Franschen minister aan de ministers der vier andere vorstelijke mogendheden ingeleverd. Als een gevolg van die nota beschouwt men de aanvankelijke ontrenting valen landen tusschen de Maas en den Rijn door de Pruisen. Frankrijk schijnt vobvaker tegen gehad te hebben, om in onmiddellijke aanraking te komen met Pruisen, thans een mogendheid van den eersten rang, en daarom, tot gemeen gezegen te zijn, de thans door Pruisen ontruimd wordende landen ook, even als België, met Holland te vereenigen.

Overigens heeft men alle reden om zich gerust te houden, dat voor het vertrek der groote soevereinen van Wenen, alle hoofdpunten voor het belang van Europa in het algemeen, gelijk ook de grenzen aller staten bepaald zullen zijn, en men verzoekt bij herhaling, dat op den 1 November dien volgens alle bezittingen van landen, wier lot hiertoe nog onbeslist was, zullen plaats grijpen.

ONROES TRENEN EN R.

Wenen, den 16 October.

De fregat, dieken hier steeds voort. Heden wordt het groot concert gegeven, waaraan men 11000 musiekanten deel nemen. Maar een voor het publiek nog

interessanter feest wacht het tegen overmorgen, den verjaardag der bataille bij Leipzig, die het verlossingswerk van Europa verzekerde. Op dien dag zal een militair feest in het Prater gegeven worden. Reeds des morgens vroeg zullen alle de troepen, het garnizoen dezer hoofdstad uitmakende, zoowel als die welke in onze ommestrecken gekantonneerd liggen, de wapenen opvatten en zich verzamelen tegen over het lustslot van het Prater. Na dankgebeden tot den Almachtigen opgezonden te hebben, zullen alle de gezegde troepen op kosten van Z. M. ter maaltijd onthaald worden. De officieren, ongeveer 1200, zullen aan afzonderlijke tafels bediend worden, en de soevereinen aan eene tafel aanzitten, die in het midden zal geplaatst zijn.

De Klok der St. Stephanus-Kerk, een der grootste van geheel Duitschland, welke 36,700 ponden weegt, en gegoten is van het Turksche geslacht, hetwelk bij de ontzetting dezer stad veroverd is, zal des avonds geluid worden, en in de Aartsbisschoppelijke Lieve-Vrouwewerk zal men den Hemel, aan 38 marmeren Altaren, voor de verlossing van Duitschland, danken.

Men maakt ook thans groote voorbereidselen tot de voorgenomen reis naar Hongarijen. Alleen de Keizer van Rusland en de Koning van Pruisen schijnen daarbij onzen Keizer te zullen verzellen, en de overige kleinere hier aanwezige soevereinen, gedurende dit uitstapen, deze residentie te zullen verlaten om naar hunne respectieve residentien terug te keren.

Terwijl den 17 de soevereinen op Schonbrunn waren ontstond op het Keizerlijk paleis hier brand, doch dezelve was spoedig geblust.

Men verzekert dat de Memorie welke den Vorst Talleyrand aan de vergadering van het kongres op den 2den dezer heeft overgeléverd, tegen de bezittingen van landen welke andere Vorsten zich aanmatigen (zie onder het rubriek Frankfort, in ons vorig nummer een kort uittreksel uit dezelve) zeer uitmuntend opgesteld was en eenen levendigen indruk verwekt heeft, en dat verscheide zeer verlichte Diplomaten eenstemmig van gevoelen zijn, dat de gronden, welke daarin zijn voorgesteld en ontwikkeld, overeenstemmen met de billijkheid en met den geest, welke thans de Soevereinen behoort te besturen.

Men heeft opgemerkt, dat in verscheide gevallen vooral de Keizer van Rusland zich als de voorvechter van hetgeen billijk en rechtvaardig is vertoond heeft. Zoo moet hij zich onder anderen verzet hebben tegen de begeerte van den Koning van Wurtemberg, die de vermindering van de gedeputeerde des adels in zijne staten verlangd had. Ook zegt men, dat de staten-generaal in het Wurtembergische, door den Koning willekeurig ontbonden, zullen hersteld worden.

Men verzekert, dat in het Koninkrijk Wurtemberg de Landstanden weder zullen ingevoerd worden, het geen als eene belangrijke gebeurtenis voor het betere verband tusschen Vorst en Volk vordt aangemerkt. De Russische troepen zullen allen verlaten, om door Pruisen vervangen te worden. Hessen-Cassel wordt een Groot-Hertogdom. Oost-Friesland komt aan Hannover, dat tot een Koninkrijk zal worden gemaakt.

— In een onzer dagbladen vindt men aangaande de merkwaardige beraadslagingen van het kongres het navolgende:

„Met betrekking tot de thans ter beide gebragte geografische staatsveranderingen, schijnen de volgende grondbeginselen den leidraad der verhandelingen te zullen uitmaken:

„Frankrijk moet in zijne nabijheid weinige, doch magtige naburen hebben.”

„Het geene men bezit moet, indien het niet ten eenemale onrechtmatig verworven is, een heilendom zijn; want Napoleon gaf en nam zonder begin van rechtvaardigheid.”

„Die schadeloos gesteld is, kan niet en benevens de goederen welke hij tot schadeloosstelling ontfangen heeft, zijne vorige bezittingen niet vereren. Opdat echter het hoofdoogmerk, zekerheid tegen Frankrijk, bereikt worde, zijner ruilingen noodzakelijk. Deze zullen zich uitstrekken over alles, het welk men ter bereiking van het hoofdoogmerk behoeft, en aan elken ruilenden aan den eenen kant zoo veel toeleggen, als dezelve aan den anderen kant afstaat. De landen tot deze ruilingen bestemd, vindt men in die provinciën, welke te voren in Frankrijk waren ingelijfd en welke thans, door de voormalige secularisatie geene vorsten meer hebben, welke hunne aanspraak kunnen doen gelden. In den waren zin zal alzoo niemand noch aan grond noch aan bevolking, noch aan inkomsten verliezen. Wenen zullen alleen de zoodanige, welke dit gewin ten beste van Duitschland kunnen behouden

